

Tokom pripreme jedne instruktaže u radionici, svaki nastavnik (instruktor) treba uzeti u obzir 6 faza:

1. Analiza grupe učenika
2. Analiza početnog stanja
3. Određivanje cilja praktične nastave (instruktaže)
4. Određivanje sadržaja praktične nastave (instruktaže)
5. Izbor metode praktične nastave (instruktaže)
6. Kontrola uspeha praktične nastave (instruktaže)

Neka objašnjenja:

1. U toku **analize grupe učenika** najpre treba uvideti koga imamo ispred nas. U toku formiranja jedne nove grupe učenika, pre svega treba uzeti u obzir uzrast učenika, kao i odnose među njima.
2. U toku **analize početnog stanja** pre svega treba uzeti u obzir prethodno znanje. Šta je postignuto da sada? Koja znanja poseduju?
3. Određivanje **cilja praktične nastave** ne sme se nikako zaboraviti. Postoje tri pitanja na koje treba dati odgovor: Šta ja želim da postignem praktičnom nastavom? (eventualno da se odrede delimični ciljevi). Da li se može proraditi sav materijal u okviru određenog vremena? Da li treba podeliti materijal na nekoliko posebnih vežbi?
4. U toku **određivanja sadržaja praktične vežbe** treba precizno da razmišljamo šta u stvari treba da zna učenik. Sakupite dovoljno materijala i odaberite onaj koji najviše odgovara. Primenjujte osnove didaktike (informacija u vezi s tim u poglavlju 9).
5. U toku **izbora metode i tehnike praktične vežbe** uvek treba da uzimate u obzir nivo - stepen školovanja. Vi treba, pre svega kod najvišeg nivoa školovanja, da primenjujete metode koje stimulišu nezavisan rad kod učenika.
6. Najprostiji i najbolji način **kontrole uspeha** jeste nezavisan rad učenika. Do jednog takvog nivoa, prirodno ima mogućnosti i za mnoge druge metode.

